

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

juny 2012

LA MIREIA VOL UN GOS

Inici: Autora Marta Dapena Soriano

(responsable BE Escola Miquel Martí i Pol – Sant Feliu Llobregat)

Nus: Alumnes 5è Escola Josep Monmany i Amat, Sant Feliu de Llobregat

(Tutora: Dolores Giménez – Coordinació: Gemma Aguilera, responsable BE)

Desenllaç: Alumnes 5èC Escola Marianao, Sant boi de Llobregat

(Tutora: Laura Nogales García)

La Mireia havia de tenir un gos, fos com fos.

La Rut en tenia dos i ella també en volia tenir un.

Un dia, mentre esperava que la vinguessin a recollir, a la porta de l'escola se li va apropar la mare de la Rut amb un gosset a la mà i li va dir:

- **Hola Mireia!**

La Rut m'ha dit que vols un gosset.

Els nostres gossos han tingut cadells i si els teus pares volen, aquest que tinc a la mà pot ser per a tu.

A la Mireia se li van il·luminar els ulls i, tot i que sabia que no estava bé el que anava a fer, no va poder evitar dir:

- **I tant!**

Els meus pares estan desitjant tenir un gosset.

- **Així doncs, té.** -va dir la mare de la Rut-

Aquest és per a tu.

De sobte va sentir:

- **Mireia!**

Hola filla!

Sento arribar tard!

La Mireia va agafar el cadell i amb un moviment ràpid, el va ficar dins la motxilla.

- **Hola mama!**

- ***Hola filla, vine al cotxe que ens està esperant el papa.***

Quan es va ficar al cotxe, es va sentir:

- ***BUP, BUP! BUP, BUP!***

La mare diu:

- ***Què és aquest soroll?***
- ***És el meu estómac, mare*** -va contestar la Mireia
- ***Tens gana, filla?***
Vols un hot dog calent?
- ***Sí,*** -contestà ràpidament– ***moltes gràcies mare.***

Es van aturar i, després de comprar l'entrepà, se'n van anar cap a casa.

El pare es dirigeix a la Mireia i li pregunta:

- ***Tens deures?***

Ràpidament contesta la nena:

- ***Sí, en tinc molts.***
Aniré a la meva habitació a fer-los i a estudiar.

Un cop va arribar a l'habitació, el primer que va fer va ser treure el gos de la motxilla i el va amagar un altre cop, però aquesta vegada dins del seu armari.

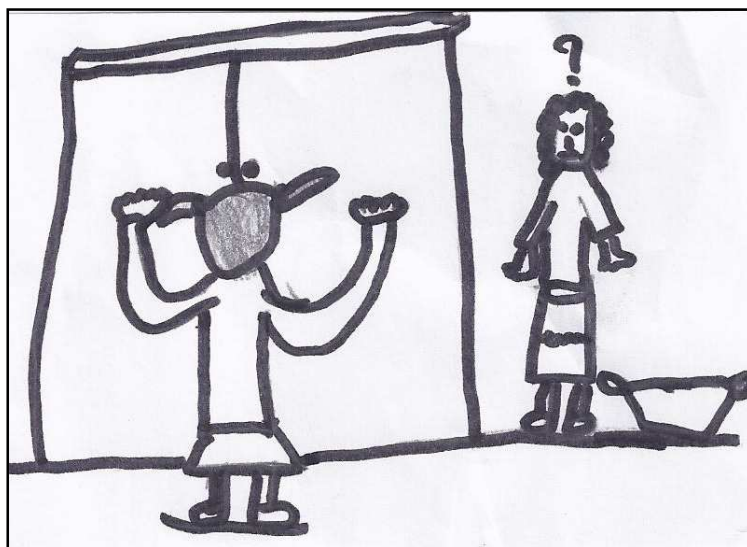

La mare va pujar cap a l'habitació de la seva filla a guardar la roba que havia estat planxant.

Va entrar sense trucar i va veure com la Mireia tancava l'armari.

- **Què fas tancant l'armari, Mireia?**

- **Res mare** –va contestar.

De cop se sent:

- **BUP, BUP!**

I altre cop:

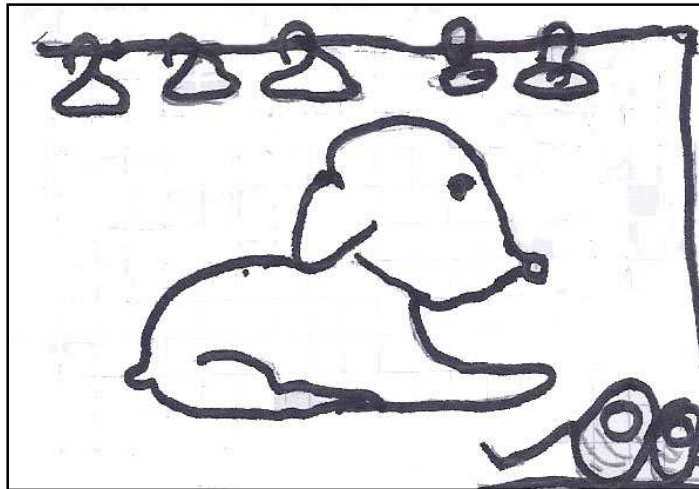
- **BUP, BUP!**

- **Què és aquest soroll?**

- **Res, ho sento molt, encara tinc gana.**
Li diu la Mireia a la seva mare mentre pensa com explicar-li que dins l'armari té amagat un gos.

- **Ara, no m'ho crec filla.**
Deixa'm mirar l'armari.

La mare va obrir l'armari i va descobrir el gosset allà amagat i li va preguntar:

- ***Què fa aquest gos aquí?***
Qui te l'ha donat?

La Mireia nerviosa li va respondre que li havia regalat la mare de la Rut i que no s'havia pogut resistir a acceptar-lo.

La mare, en veure la cara de la seva filla, tota trista perquè estimava molt el gos, va anar a comentar-li al pare....

- ***Mira què ha fet la Mireia..., ha portat un gosset a casa.***
Què podem fer?

Els pares de la Mireia van parlar una bona estona i van acordar el següent:

- ***Mireia, et deixarem quedar-te el gos amb una condició....***
- ***Quina, quina!!!***
Faré el que sigui!!!

- **L'has de cuidar, passejar-lo, recollir els seus excrements i portar-lo al veterinari quan toqui.**
- **Sííí, sííí, sííí, mare!** -va exclamar la Mireia tota contenta i entusiasmada.

Entre tots van decidir posar-li "Hidden", que significa "amagat" en anglès.
A partir d'aquell moment Hidden es va convertir en un més de la família.

